

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Prof. dr hab. Zygfryd Rymaszewski

Profesor Zygfryd Rymaszewski urodził się 9 lipca 1927 roku w Nowych Trokach pod Wilnem. W latach 1948-52 studiował na Wydziale Prawa UŁ, gdzie w styczniu 1953 roku uzyskał stopień magistra, przez cały okres studiów jednocześnie pracując zawodowo jako księgowy (do sierpnia 1960 r.). W 1953 r. podjął pracę na Wydziale Prawa, początkowo na podstawie umowy zlecenia, biorąc udział w pracach zespołu badawczego kierowanego przez prof. Jana Adamusa a od 1959 zatrudniony został w charakterze asystenta w Katedrze Powszechnej Historii Państwa i Prawa. Od 1981 r. do chwili odejścia na emeryturę w 1991 r. pełnił funkcję kierownika tej katedry.

Działalność naukową prof. zw. dr hab. Zygfryd Rymaszewski rozwijał pod wpływem profesorów Jana Adamusa, Henryka Grajewskiego i Józefa Matuszewskiego. Zajmował się przede wszystkim historią prawa sądowego, zwłaszcza średniowiecznego. W 1965 r. uzyskał stopień doktora na podstawie rozprawy doktorskiej „Prawo bliższości krewnych w polskim prawie ziemskim do końca XV wieku” (opublikowana w 1970 r.). Znaczenie tej pracy – zarówno sumiennosc w gromadzeniu materiału, jak i waga dokonanych ustaleń – zostało docenione na konkursie „Państwa i Prawa”, gdzie praca zdobyła I nagrodę. Dużą część swojej pracy naukowej poświęcił zagadnieniom źródłoznawczym. Jego zainteresowania badawcze to także mediewistyka, w tym głównie polskie prawo ziemskie, prawo miejskie, wymiar sprawiedliwości.

Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1974 r. na podstawie rozprawy pt. „Łacińskie teksty Landrechtu Zwierciadła Saskiego. Versio Vratislaviensis, Versio Sandomiriensis” (Wrocław 1975). Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1986 r. na podstawie dorobku i monografii „Łacińskie teksty Landrechtu Zwierciadła Saskiego w Polsce. Jaskier – tekst główny i noty marginesowe”, Łódź 1985 oraz „Sprawy gdańskie przed sądami

Uniwersytet
ŁÓDZKI

zadwornymi oraz ingerencja królów w gdański wymiar sprawiedliwości XVI-XVIII w.". W 1990 r. został mianowany profesorem zwyczajnym. Zajmował się także prawem chełmińskim („Nieznany spis prawa chełmińskiego z przełomu XIV i XV wieku”, Łódź 1993) i relacjami między władcami polskimi a Gdańskiem („Sprawy gdańskie przed sądami nadwornymi oraz ingerencja królów w gdański wymiar sprawiedliwości XVI-XVIII w.”, Wrocław 1985). W ostatnich latach badał między innymi instytucję woźnego sądowego („Woźny sądowy. Z badań nad organizacją sądów prawa polskiego w średniowieczu”, Warszawa 2008; „Czynności woźnego sądowego”, Warszawa 2009).

Prof. zw. dr hab. Zygfryd Rymaszewski co parę lat przenosi swoją aktywność naukową na nowe pola badawcze, podejmując od początku żmudną pracę badania innych materiałów źródłowych. Tego rodzaju sumienna działalność pociąga za sobą konsekwencję w postaci braku „wysokiej wydajności” badawczej, jednak wartość Jego prac jest bardzo wysoka. Prof. zw. dr hab. Zygfryd Rymaszewski przez cały okres swojej pracy prowadził zajęcia dydaktyczne. W 1968 r. opracował i wydał skrypt dla studentów z powszechnej historii państwa i prawa, był również organizatorem olimpiad historyczno-prawnych. Czynnie uczestniczył w pracach wielu organów uczelni m.in.: Rady Pedagogicznej I Roku, Rady ds. Młodzieży, był przedstawicielem Wydziału w Senacie, kierownikiem Zaocznego Zawodowego Studium Administracyjnego na Wydziale Prawa, przez dwie kadencje prodziekanem Wydziału.

W 1997 r. przeszedł na emeryturę kontynuując prowadzenie zajęć dydaktycznych i działalność naukową. Poza uczelnią jego aktywność naukowa obejmuje m.in. członkostwo w redakcji Czasopisma Prawno-Historycznego i Komisji Historyczno-Prawnej Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historycznego, funkcję sekretarza Wydziału II, członka Zarządu, a następnie członka Komisji Rewizyjnej Łódzkiego Towarzystwa Naukowego. Jest również zaangażowany w organizowanie pomocy dla Polonii białoruskiej i litewskiej, między innymi jako wieloletni wiceprezes Stowarzyszenia Pomocy Rubież. Prof. zw. dr hab. Zygfryd Rymaszewski za swoją działalność został odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1979 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (1980 r.), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1987 r.), Odznaką za Zasługi dla Miasta Łodzi oraz wieloma innymi odznaczeniami lokalnymi.

Opracowała: Joanna Drożdżewicz